

ÎNCHEIERE

27 aprilie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă,
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Şaban-Brînza Veronica împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare și Penitenciarul nr. 9 Pruncul privind recunoașterea ilegalității refuzurilor din 17.06.2015 și respectiv 15.06.2015 în calcularea și achitarea indemnizației unice la nașterea copilului (concediul de maternitate) de la locul de muncă a soțului, stabilirea calcularea și achitarea indemnizației lunare (concediul parțial plătit) pentru creșterea copilului Şaban - Brînza Lucian până la împlinirea vârstei de 3 ani, începând cu data de 26.02.2015, obligarea Penitenciarului nr.9 și Departamentului Instituțiilor Penitenciare de a stabili, calcula și achita indemnizația unică la nașterea copilului (concediul de maternitate) de la locul muncă a soțului Brînza Ion, și stabilirea, calcularea, achitarea indemnizației lunare (concediul parțial plătit) pentru creșterea copilului Şaban - Brînza Lucian până la împlinirea vârstei de 3 ani, începând cu data de 26.02.2015, încasarea cheltuielilor de judecare a pricinii,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 22 decembrie 2015,

C O N S T A T Ă :

La 24 iunie 2015, Şaban-Brînza Veronica s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare și Penitenciarul nr. 9 Pruncul.

În motivarea acțiunii reclamanta Şaban-Brînza Veronica a invocat că la data de 24.04.2015 a încheiat căsătoria cu Brînza Ion, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie CS -V 1189674, eliberat de Oficiul de Stare Civilă a sectorului Rîșcani, mun. Chişinău și la data de 26.02.2015 s-a născut copilul Şaban - Brînza Lucian, fapt confirmat prin certificatul de naștere NA-VI 2081653, eliberat de Oficiul de Stare Civilă a sectorului Rîșcani, mun. Chişinău.

Menționează reclamanta că nu este angajată în câmpul muncii și se află la întreținerea soțului Brînza Ion, care activează în cadrul Penitenciarului nr.9 al Departamentului Instituțiilor Penitenciare.

Notează că fiind prezentat certificatul de concediu medical prenatal și postnatal al copilului Șaban- Brînza Lucian la Penitenciarul nr.9 și Departamentul Instituțiilor Penitenciare, reclamantei i s-a refuzat completarea certificatului din motiv că soțul primește salariu de la bugetul de stat și instituția în care activează nu transferă cotizații la fondul social.

Precizează că la data de 05.06.2015 prin intermediul oficiului poștal a adresat Penitenciarului nr.9 și Departamentului Instituțiilor Penitenciare două cereri prealabile prin care a solicitat stabilirea, calcularea și achitarea indemnizația unice la nașterea copilului (concediul de maternitate) de la locul de muncă a soțului Brînza Ion, la întreținerea căruia se află Șaban - Brînza Veronica și stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației lunare (concediul parțial plătit) pentru creșterea copilului Șaban - Brînza Lucian, până la împlinirea vârstei de 3 ani, începând cu data de 26.02.2015, însă prin răspunsul Penitenciarului din 15.06.2015 și al Departamentului Instituțiilor Penitenciare din 17.06.2015 i s-a refuzat în cele solicitate.

Astfel, a solicitat Șaban-Brînza Veronica recunoașterea ilegalității refuzurilor din 17.06.2015 și respectiv din 15.06.2015 în calcularea și achitarea indemnizației unice la nașterea copilului (concediul de maternitate) de la locul de muncă a soțului, stabilirea calcularea și achitarea indemnizației lunare (concediul parțial plătit) pentru creșterea copilului Șaban - Brînza Lucian până la împlinirea vârstei de 3 ani, începând cu data de 26.02.2015, obligarea Penitenciarului nr.9 și Departamentului Instituțiilor Penitenciare de a stabili, calcula și achita indemnizația unică la nașterea copilului (concediul de maternitate) de la locul muncă a soțului Brînza Ion, și stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației lunare (concediul parțial plătit) pentru creșterea copilului Șaban - Brînza Lucian până la împlinirea vârstei de 3 ani, începând cu data de 26.02.2015, încasarea cheltuielilor de judecare a pricinii.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 august 2015 acțiunea a fost admisă parțial.

La 24 august 2015 Departamentul Instituțiilor Penitenciare a declarat apel împotriva hotărârii judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 august 2015, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei hotărâri prin care acțiunea înaintată de către Șaban-Brînza Veronica să fie respinsă ca nefondată.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2015 s-a respins cererea de apel depusă de Departamentul Instituțiilor Penitenciare și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 august 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Departamentul Instituțiilor Penitenciare

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 22.12.2015 a fost expediată recurentului la data de 11.01.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 11.03.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Departamentul Instituțiilor Penitenciare ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea